

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714200044
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714200044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Martina Valentová a JUDr. Daša Kontríková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. W., nar. XX.X.XXXX a D. W., nar. XX.X.XXXX, obe bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov - matky: S. W., nar. X.XX.XXXX, bytom Y., Y. XX, zastúpenej advokátom: Mgr. Vladimír Šárnik, so sídlom Bernolákovo, Národného oslobodenia 25 a otca: U. W., nar. X.XX.XXXX, bytom ČR, U. X, J. A. XX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 10.9.2014 č.k. 6P/2/2014-131, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd znížil výživné otcovi na mal. G. zo sumy 200,- Eur na sumu 130,- Eur mesačne a na mal. D. zo sumy 150,- Eur na sumu 120,- Eur mesačne, s účinnosťou od 8.1.2014, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky a zároveň týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/214/2011-51 zo dňa 2.3.2012 v časti výšky výživného otca na mal. G. a mal. D.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, §75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a § 163 ods. 1, 2 O.s.p.

Vecne prvostupňový súd argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že oproti predchádzajúcej úprave výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá zakladá dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Po preskúmaní všetkých okolností súd dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov (okolností) a je potrebné rozhodnúť o znížení výživného pre maloleté deti na mal. G. zo sumy 200,- Eur mesačne na sumu 130,- Eur mesačne a na mal. D. zo sumy 150,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, s účinnosťou od podania návrhu na súd, t.j. od 8.1.2014. V tejto súvislosti súd poznamenal, že v sa jedná o konanie, ktoré môže začať i bez návrhu a súd tak nie je viazaný nielen požiadavkou na úpravu výživného od konkrétneho požadovaného času, ale ani požiadavkou konkrétnej výšky výživného. Súd za podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zmenu predchádzajúceho rozhodnutia, považoval výrazné zníženie príjmu na strane otca a prechod mal. D. na základnú školu. Na strane matky a mal. G. nebola zaznamenaná výraznejšia zmena pomerov. Otec má 3 vyživovacie povinnosti, k mal. G. v sume 200,- Eur mesačne, k mal. D. 150,- Eur mesačne a mal. J. v sume 73,- Eur mesačne. Teda spolu 423,- Eur mesačne na výživnom, pričom otec dosahuje príjem priemerne vo výške 572,97 Eur mesačne. Je

evidentné, že po zmene pomerov nie je otec naďalej schopný platiť zo svojho príjmu naposledy určené (dohodnuté) výživné. Súd teda po zohľadnení vyššie popísanej podstatnej zmeny pomerov pristúpil k zníženiu výživného, pričom znížil výživné pre mal. G. na sumu 130,- Eur mesačne, teda o sumu 70,- eur mesačne a pre mal. D. na sumu 120,- Eur mesačne, teda o sumu 30,- Eur mesačne. Na strane mal. D. prišlo k miernejšiemu zníženiu výživného oproti mal. G., len o sumu 30,- Eur mesačne z dôvodu, že súd zohľadnil zmenu pomerov aj na strane mal. D., ktorá nastúpila medzičasom do 1. ročníka ZŠ, s čím sú spojené zvýšené výdaje. Súd neznižil výživné na otcom požadovanú výšku 80,- Eur mesačne, nakoľko je potrebné prihliadnuť tiež na možnosti a schopnosti otca dosahovať aj vyšší príjem, než činí jeho priemerný mesačný príjem 572,97 Eur. Z potvrdenia o príjme otca je zrejmé, že jeho príjem sa postupne zvyšoval, ako otec sám uviedol, keďže prvé mesiace bol len v skúšobnej dobe, pričom naďalej by mal dosahovať príjem vo výške cca 17.000 až 18.000,- Kč (617 Eur až 654 Eur). Taktiež otec uviedol, že si privyrábal aj brigádne, napr. opravou bicyklov. Pri stanovení zníženej výšky výživného súd okrem schopností a možností rodičov prihliadol aj na odôvodnené potreby mal. detí. Matka podrobne vypísala mesačné výdaje na celú rodinu, vrátane mesačných výdajov pre mal. deti. Z rozpisu výdajov je zrejmé, že tieto sú objektívne, bez evidentnej snahy ich neúmerne navyšovať. Nevyhnutné výdaje pre mal. deti ako sú oblečenie, stravovanie, hygiena, školské potreby, stravné v škole, poistenie, družina, mimoriadne školské akcie, ZRPŠ, záujmové krúžky, mobil, cestovné sa pohybujú v rozmedzí cca 190,- Eur až 210,- Eur mesačne na jedno dieťa. Za tejto situácie je spravodlivé, aby sa na odôvodnených výdajoch mal. detí podieľal rodič nemajúci dieťa v osobnej starostlivosti, teda otec vo výške 2/3 a matka vo výške 1/3, s tým, že matke sa zarátava aj výkon osobnej starostlivosti o deti. Matka tak bude mať k dispozícii výživné od otca pre mal. G. 130,- Eur mesačne a rodinné prídavky 23,52 Eur mesačne a pre mal. D. výživné od otca v sume 120,- Eur mesačne a rodinné prídavky 23,52 Eur mesačne, čo pri započítaní svojho podielu na výživnom bude pre mal. deti dostačujúce. Čo sa týka výdavkov obidvoch rodičov, treba uviesť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a preto pri rozhodovaní o výživnom neboli pre rozhodnutie súdu rozhodujúcimi. Súd má za to, že otec bude s ohľadom na jeho súčasný príjem a pri zohľadnení jeho počtu vyživovacích povinností schopný platiť výživné na mal. deti v uvedenej výške, pričom táto suma podľa názoru súdu zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam rodičov, tak aj odôvodneným potrebám maloletých detí. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože súd prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podala prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie matka maloletých detí, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, návrh otca na zníženie výživného zamietne. Argumentovala tým, že nemôže obstať skutkový záver súdu, že otec opustil pôvodne dobre platné zamestnanie spoločnosti Y. z dôvodu, že chcel tráviť viac času s rodinou. Otec v tejto spoločnosti pracoval od roku 2009 do roku 2011, t.j. aj v čase trvania ich manželstva. Počas ich spoločného spoluzitia domov chodieval jeden alebo dvakrát za tri týždne. Samozrejme je možné, že otcovi takýto spôsob života nevyhovoval, neobstojí však jeho tvrdenie, že dôvodom bolo málo času, ktorý mohol stráviť s deťmi. Ani dnes totiž s deťmi netrávi viac času. Ďalším dôvodom vzdania sa lukratívneho zamestnania je tvrdenie otca, že má problémy s chrbticou, čo mu neumožňovalo takéto zamestnanie ďalej vykonávať. V tejto otázke súd nezistil skutkový stav dostatočne spoľahlivo, uspokojil sa iba so všeobecnými konštatovaniami v lekárskejších potvrdeniach vystavených praktickým lekárom, pričom v potvrdeniach niet ani zmienky o liečbe, či rehabilitácii a povolanie otca je nesprávne uvedené ako vodič z povolania, pričom v skutočnosti pracoval ako majster. Z uvedených potvrdení teda nie je zrejmá súvislosť zmeny povolania otca s jeho zdravotným stavom, pričom otcovi ani nebol, vychádzajúc z jeho výpovede, vyhotovený lekársky posudok pre posúdenie jeho spôsobilosti vykonávať prácu (§ 41 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce účinného v Českej republike). Otcovi ani nebola daná výpoveď z dôvodu zdravotnej nespôsobilosti na prácu, kedy by si prípadne mohol uplatňovať aj nároky titulom choroby z povolania. Pred zamestnaním v spoločnosti Y. otec cca štyri roky pracoval v spoločnosti Z. Y., kde dosahoval priemerný mesačný príjem 800,- Eur. Otec je teda schopný dosahovať vyšší príjem, než dosahoval v ostatnom čase, pričom lukratívneho zamestnania sa vzdal bezdôvodne. Súd tiež nesprávne pri znížení výživného vychádzal z príjmu otca v spoločnosti A., a.s., vo výške 15.767,- Kč (572,97 Eur) mesačne, pričom sám otec uvádza, že po uplynutí skúšobnej doby sa mu aktuálne zvýšil príjem na 17.000,- až 18.000,- Kč (617,- až 654,- Eur). Minimálne pri určení výživného do budúcnosti mal súd vychádzať z tohto zvýšeného príjmu otca. Otec sa nielenže bezdôvodne vzdal lepšie plateného zamestnania, ale vynakladal aj výdavky na svoje osobné potreby na úkor plnenia vyživovacej povinnosti, ktorú si aktuálne riadne neplní. Otec mal v čase podania návrhu na zníženie výživného dve motorové vozidlá a motorku,

kvôli čomu sa dokonca zadlžil. Motorové vozidlo dokonca zakúpil pre svoju priateľku, z úveru je však zaviazaný on. Kúpu novšieho auta otec vysvetľoval potrebou dochádzať za deťmi do Y. (35 kilometrov). Paradoxne však za deťmi naďalej chodil na starom, údajne nepojazdnom aute. Samozrejme, otec si môže kúpiť auto aké chce, aj na úver, nemôže to však byť dôvodom pre zníženie výživného. Časť úveru mal použiť aj na splácanie dlhu za skúter, ktorý je však nepojazdný a tento kúpil z dôvodu dochádzania za brigádnickou prácou, ktorú však nevykonáva, takže skúter predáva, ale nik ho nechce. Podľa jej informácií z facebooku, kde otec má svoj profil umiestnil fotku skútra, z pridaného textu vyplýva, že skúter už predal. Pokiaľ otec poukazuje na skutočnosť, že po rozvoде prenechal matke finančné prostriedky na kúpu bytu, dáva do pozornosti, že súčasne sa rodičia dohodli o výške výživného, pričom ona túto dohodu rešpektuje a zvýšenie výživného nepožaduje. Prostriedky, ktoré jej mal otec prenechať, pritom pochádzali z transformácie jej výlučného vlastníctva, ktoré vnesla do manželstva.

Otec maloletých detí, ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali. K doručenému odvolaniu sa písomne vyjadril len otec maloletých detí, v ktorom uviedol, že matka maloletých detí uvádza v odvolaní rôzne zavádzajúce fakty, pričom popísal ich majetkové pomery a nadobúdanie nehnuteľnosti počas trvania ich manželstva, ako aj okolnosti, za ktorých nastúpil do pracovného pomeru v spoločnosti Y. ako robotník. V tejto súvislosti zdôraznil, že počas trvania pracovného pomeru pracoval v pozícii vodiča a nakoľko každý rok pracoval aj v zahraničí, zamestnávateľ mu poskytoval stravné, ktoré bolo v desiatkach eur denne. Z uvedeného dôvodu boli jeho príjmy v tomto období dobré až do roku 2012 a 2013, kedy sa situácia v stavebníctve zhoršila a spoločnosť už v zahraničí prestala pôsobiť, čím sa znížil aj jeho príjem. Pred jeho odchodom zo spoločnosti bola situácia taká, že aj napriek jeho pozícii musel v dôsledku zníženia počtu zamestnancov robiť aj prácu murára, často dvíhal veľmi ťažké veci a rovnako musel jazdiť po menších stavbách po celej Českej republike, preto v tejto dobe už jeho priemerný čistý príjem bol uvádzaných 21.000,- Kč. Dôkaz, potvrdenie o výške priemernej mzdy si zabezpečil súd sám od tohto jeho zamestnávateľa, ktorý výšku jeho priemernej mzdy potvrdil. Poukázal aj na to, že byť, v ktorom žije matka s maloletými deťmi bol zakúpený ešte počas ich manželstva, pričom tento byt si napísala na svoje meno i keď ho kúpili spoločne a spoločne ho vybavili nábytkom. Matka si nechala aj osobné motorové vozidlo a časť hotovosti. Jeho zdravotný stav sa začal prudko zhoršovať, čo odporkyňa nevedela, nakoľko už spolu nežili. V tomto období si aj zakúpil motocykel Suzuki, keďže nebol zadlžený a stále dúfal, že situácia v spoločnosti Y. sa zlepší. Na jeho kúpu si zobral pôžičku 45.000,- Kč. V čase, keď motocykel predával, t.j. v roku 2012, jeho cena prudko klesla, v tomto čase sa aj jeho priateľke pokazil automobil, preto sa rozhodol, že si znovu zoberie pôžičku 100.000,- Kč, z ktorej časť úveru 40.000,- Kč použil na prefinancovanie úveru na motocykel a zvyšok 60.000,- Kč použil na kúpu vozidla, ktoré potreboval za účelom cestovania za deťmi do Y.. Otec vo svojom vyjadrení ďalej popísal svoje problémy v súvislosti so zdravotným stavom, ktoré sa začali v roku 2012, rovnako popísal aj svoju finančnú situáciu v čase, keď odchádzal zo zamestnania spoločnosti Y.. V súčasnosti pracuje v spoločnosti U. R. O. J., vykonával prácu nie tak náročnú na chrbticu, keď do pracovného pomeru nastúpil 1.10.2013 a jeho mzda bola 13.000,- a 14.000,- Kč v čistom. Aj napriek zníženému príjmu sa snažil plniť si svoju vyživovaciu povinnosť riadne, keď jeho výdavky boli oveľa vyššie ako príjem. Keďže do práce musel cestovať, kúpil si opotrebený automobil s malou spotrebou, s ktorým ho cesta vyšla lacnejšie ako vlakom. Po dvoch mesiacoch trvania pracovného pomeru spoločnosť vyhlásila úpadok a preto si musel hľadať nové zamestnanie, v ktorom pracuje doposiaľ a to vo firme A., a.s., kde dodnes jeho mzda dosahuje priemer 16.000,- Kč v čistom. Výživné na deti prestal byť schopný platiť v naposledy určenej výške, ktorá je pre neho vysoká, platil ho v sume 160,- Eur na obe deti a požiadal o zníženie výživného. V tomto čase aj predal ojazdené motorové vozidlo, ktoré však už nemalo takmer žiadnu hodnotu. Momentálne nevlastní žiadny hnutel'ný, ani nehnuteľný majetok, a exekúcia na výživné v súčasnosti ohrozuje jeho zamestnanie, pretože zatiaľ nemá zmluvu na dobu neurčitú. Pri strate zamestnania hrozí, že nebude schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v žiadnej výške. S odvolaním matky maloletých detí tak nesúhlasí a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa navrhuje potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní vo veci samej podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 215 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň

vyhlásenia rozsudku bol zverejnený min. 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o v konaní preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie splnenia podmienok pre zníženie výživného na maloleté deti, keď prvostupňový súd vykonal potrebné dokazovanie vo vyčerpávajúcom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a napokon dospel i k správny skutkový záverom a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval všetky príslušné hmotnoprávne ustanovenia a tieto i správne vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke.

Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu, s poukazom na odvolacie argumenty matky sa potom žiada dodať už len nasledovné:

Prvostupňový súd správne skonštatoval, že podstatnou zmenou pomerov odôvodňujúcou zmenu predchádzajúceho rozhodnutia je v danom prípade výrazné zníženie príjmu na strane otca a to aj pri zohľadnení prechodu mal. D. na základnú školu. Na strane matky a mal. G. nebola zaznamenaná výraznejšia zmena pomerov. Nezanedbateľným nemohlo zostať ani to, že otec má na rozdiel od matky o jednu vyživovaciu povinnosť viac a to k mal. J., pričom výživné na všetky deti predstavuje sumu 423,- Eur mesačne (u mal. G. je to suma 200,- Eur mesačne, u mal. D. 150,- Eur mesačne a u mal. J. suma 73,- Eur mesačne). Otec dosahuje príjem priemerne vo výške 572,97 Eur mesačne. Je preto evidentné, že po zmene pomerov nie je otec naďalej schopný platiť zo svojho príjmu naposledy určené (dohodnuté) výživné. Otec v čase predchádzajúcej úpravy síce dosahoval priemerný čistý mesačný príjem v spoločnosti Y., a.s. vo výške 21.102,- Kč (766,84 Eur) a cestovné náhrady poberal priemerne vo výške 3.000,- Kč (109,- Eur) - vyplýva to z potvrdenia jeho bývalého zamestnávateľa, predloženého na žiadosť súdu prvého stupňa v tomto konaní, keď do príjmu rodiča v pracovnom pomere sa síce zohľadňujú aj benefity akými sú aj diéty (cestovné náhrady), ale len ako faktor určujúci životnú úroveň rodiča, teda nie je možné z nich vychádzať priamo ako z príjmu, keďže tieto v prvom rade slúžia zamestnancovi na krytie výdavkov, ktoré mu vznikli v súvislosti s výkonom práce, nie sú stabilné, pričom len odmena patrí zamestnancovi za výkon práce. To znamená, že pokiaľ by aj súd vychádzal pri rozhodovaní z tohto príjmu otca, čo žiadala odvolateľka, ani tento by nepostačoval na plnenie si vyživovacej povinnosti otca voči všetkým trom deťom v pôvodnej výške. Tu je totiž potrebné poukázať na to, že doposiaľ určené výživné na všetky tri maloleté deti v sume 423,- Eur mesačne, ktorou sumou sa mal otec doposiaľ podieľať na ich výživnom tvorí skoro 55% z takéhoto jeho čistého dosahovaného príjmu, čo nezodpovedá výške podľa zaužívanej súdnej praxe, podľa ktorej povinný rodič sa ma na výživnom na všetky deti podieľať do výšky 25 až 30% čistého príjmu. Teda pokiaľ by aj súd mal vychádzať z príjmu otca u tohto zamestnávateľa, podľa odvolacej argumentácie matky, s čím sa ale odvolací súd rovnako nestotožňuje, ani takýto príjem by otcovi nepostačoval na krytie naposledy určeného výživného na obe deti.

Odvolateľka namietala aj otázku zdravotného stavu a nutnosť zmeny zamestnania otca v spoločnosti Y., a.s., s podozrením, že zdravotné problémy otca ako dôvod zmeny zamestnania sú len tvrdené, čím sa otec vzdal lukratívneho zamestnania, pričom mu nebol vyhotovený lekársky posudok pre posúdenie jeho spôsobilosti vykonávať prácu. Tu je potrebné poukázať na to, že otcom predložené lekárske správy sú vierohodné, predovšetkým správa MUDr. J. R. z ktorej vyplýva, že otec mal dlhodobé problémy s chrbticou, ktoré sa v pôvodnom zamestnaní postupne zhoršovali, pričom v súčasnom zamestnaní je záťaž na chrbticu výrazne nižšia, ktorú otec toleruje, vystavená pre účel tohto konania, keď Občiansky súdny poriadok nepredpisuje pre daný účel potrebu predkladania inej formy takéhoto dôkazu napr. lekárskeho posudku, ako sa nesprávne domnieva matka maloletých detí.

Napokon ani zo súčasného príjmu otca, pričom súd prvého stupňa bral do úvahy pri rozhodovaní aj jeho výšku po uplynutí skúšobnej doby t.j. 617,- až 654,- Eur, čo vyplýva z odôvodnenie jeho rozsudku (pozri: „ Z potvrdenia o príjme otca je zrejmé, že jeho príjem sa postupne zvyšoval, napokon ako otec sám uviedol, príjem sa mu postupne zvyšoval, keďže prvé mesiace bol len v skúšobnej dobe, pričom naďalej by mal dosahovať príjem vo výške cca 17.000 až 18.000,- Kč (617 eur až 654 eur)“), čím potom ani námietka, že súd nevychádzal z tohto zvýšeného príjmu neobstojí. Bez toho aby súd nezohľadnil, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými výdavkami otca (napr. splátky úveru a pod.), ako aj tvrdenie otca, že si príležitostne brigádne privyrába, by súd nemohol určiť zníženie výživného na obe deti len o 90,- Eur mesačne, pri zohľadnení aj výživného na mal. J., keďže 30% zo sumy 654,- Eur ako hornej hranice súčasného príjmu otca predstavuje sumu 196,20 Eur, čo je značne nižšia suma ako súčasná výška vyživovacích povinností otca na všetky deti 323,- Eur mesačne (na G. 130 Eur, na D. 120,- Eur a na J. 73 Eur mesačne).

Hoci v zmysle § 120 ods. 2 O.s.p. v predmetnom konaní s poukazom na § 81 ods. 1 O.s.p. bol súd povinný vykonať i ďalšie účastníkmi nenavrnuté dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu a v zmysle § 132 O.s.p. súd musí starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci, v priebehu konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, aby súd vykonal nejaké ďalšie konkrétne dôkazy za účelom bližšieho osvedčenia možností, schopností a majetkových pomerov otca maloletého.

S poukazom na závery prvostupňového súdu i vyššie uvedené, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že primeraným jednak odôvodneným aktuálnym potrebám detí, ako i preukázaným možnostiam schopnostiam a majetkovým pomerom otca a to i s prihliadnutím na obmedzené možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky detí, je zníženie výživného v súdom prvého stupňa určenom rozsahu. Takto určené výživné spolu s primeraným výživným od matky a prídavkami na dieťa umožní uspokojiť základné potreby detí a deťom tak umožní podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako v celom rozsahu vecne správny, s použitím ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania bolo s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.